

MARCIUS TIZENÖTÖDIKE.

Kedd

22. szám.

Pest, majus 15-kén 1849.

Borúra derű.

Polyó évi majus 1-től december végéig a Marcius Tizenötödikére ezennel előfizetés nyitattik. — Előfizethetni a kiadóhivatalban (Országut, Kunevalderház) és minden álladalmi postahivatalnál. — Előfizetési ár: Budapesten házhozhordással 5 fr., postán borítékban küldve 6 fr. P. P.

Hónapos előfizetést csak helyben, s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetésekre egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr. pp. fizetnek.

Hivatalos.

(A Közlönyből.)

Utastítás. A ministeri tanács határozata szerint a tárgyaknak a különböző ministeriumok közti felosztásában a következő változtatás történt:

A belügyi tárczához osztályoztatott: a rendőrség, az egészségügy, a nemzetőrség.

A közlekedéshez: a postaügy.

A pénzügyihez: a harminczadi és vámügyek.

Különböen meghagyatott azon tárgy-felosztás, melly az első ministerium által meg volt alapítva.

Melly határozat az érdekelt ügyek hol tárgyalására nézve szolgáljon mind a hatóságoknak, mind a magánosoknak szabályozó utastításul.

Debreczen majus 10-kén 1849.

Szemere Bertalan,
a minist. tanács elnöke.

Hadi tudósítás.

Martiny őrnagy az ország kormányzójához következő részletes tudósítást küldött a Munkács melletti april 22-kei csatáról.

Hadiszállás, Sz. Miklós majus hó 6-án 1849.

Szintay kormánybiztos úrnak a Közlöny 89-ik számában megjelent hivatalos jelentését kiegészíteni kötelességemnek tartom.

Az ellenség ereje egy z. a. Hartmann és két z. a. Deutschmeister gyalog, egy osztály lovas- és egy ütég 3 és 6 fontos ágyúból állott, ezek kisorsított seregemet, melly a 21-ik z. aljbeli 3 századból rossz fegyverzettel ellátva, 1 Zrinyi s 1 be-

regi mozgó századból, melly általán csak dsidás volt, bekerített szándékolván; én ágyúk hiánya miatt a veszélyes helyeket nem fedezhetvén, kényszerültem a pudpolóczi szorosot, s a rozgyilai sánccokat kevés ellentállás mellett oda hagyni s Podheringig visszahuzódni, hol segítségemre 4 ágyú és egy z. aljbeli osztályom megérkezett.

Az ellenség Podheringhez egy ágyúlovésnyire az országúton a tüzelést megkezdte, de dicső tüzeink által két ágyúja azonnal leszereltetvén, az ellenség gyalogsága a hegy alatt Kolcsin faluba húzódott, utját a Bazilita klastrom alatt Munkács felé véve, honnan segédem által felállított ágyúink tüze csirkefutáshoz hasonló visszavonulásra kényszeríté az ellent, ki Kolcsin mellett a víz túlsó partján állást véve, az erős tüzelést újra megkezdte; de a 21-ik z. alj 4 századának öket reggeli 9 órától, d. u. 4-ig fentartani és visszaverni sikerült. A mieink a podheringi hidon összerakott deszkákon, valamint a vizen hatolván keresztül, először 9, utóbb a lovas guerillák 12-öt fegyverestől fogtak el a Hartmann és Deutschmeisterek közül, gr. Bubna ezredest, két főtisztet vesztítve az ellen — határainkon túl szaladt, 39 kocsin vivén magával halottait s sebesültjeit.

E napi dicsőség egyedül a 21-ik z. aljé, mellynek minden tagja kitűnő bátorságot s lelkesedést tanusított.

Kinevezés.

A szabadság-harcunk történetében magának fényes helyet kivívott Gábor Áron százados, Bem altábornagy urtól, az erdélyi hadsereg fővezéréltől mart. 15-től számítandó rang és illetménynyel őrnaggyá kineveztetvén, az ország kormányzójának jóváhagyásából ezennel megerősítettik.

Debreczen, majus hó 12, 1849.

Klapka, tábornok,
helyettes hadügyminister.

Pest majus 15. 1849.

Mint a földrázó mennydörgés után csendes a láthatár, ugy Pest-Budán is tegnap és ma ekkoráig csendes minden. Csendes, de csak az osztrák zsarnok bombázásaitól; különben az egész város mint szorgalmas hangya takarítja mindenét a szabadba, hová nem hatnak el az istentelen Hentzi boszús mennykövei. Szerencsés nemzet, mellynek polgárai oly békén türenek mindent a szabadságért. . . A pesti nép, mélyen megbánván vendégszeretetét, mellyel a sógorokat fogadta, most kitörő lelkesedéssel igyekszik azt lemosni.

Csak most tűnik ki, hogy Pest nem az osztrák kormányának akart hódolni, midőn a nagy herczeg közeledett a főváros felé, hanem a haza legbecsesebb kincsét a fővárost akarta megkímélni. Most midőn rá neheztedek az iszonyú pillanatok, észre lehet venni, hogy Pest fővárosa e hazának, és bölcsője a szabadság és függetlenségnek.

Azt gondoljátok tán ti távol hazámfiak, hogy a pesti nagyháztulajdonosok házaik leromboltatásával a haza szent szeretete is leromboltatik?

Ah nem! Én magam hallék egy nagyháztulajdonostól oly szép nyilatkozatot, minőre minden hazafikebel magasan feldobog. Ugyanis midőn már házát romokba látá lövetni, hideg megvetéssel mondá: lövesd, lövesd istentelen! értem boszúdat. De ha annyira löveted is, hogy csak fundamentoma marad, azon is a magyar honvédet vendégelom meg. Kár hogy nevét nem tudom a derék polgárnak. Mint mondják, ő már sokat áldozott a hazának a szabadságháború óta; isten éltesse a derék polgárt. (Kár hogy csak sötétben láthatám vagyis inkább hallhatám őt.)

Általában nagy a lelkesedés mind a nép mind a katonaság között. Tegnap különösen kitörő volt örömünk, mert a mi hön szeretett tábornokunkat Klapka, id. hadügyminister urat valánk szerencsések a Svábhegy felé elkocsikázni látni. Egyetlen ember talán, kit alattvalói oly tisztelettel szeretünk, mint őt. Ő sok szenvedéseinkben elosztatá a borút fejünk fölé, s hisszük hogy mostani megjelenése is elosztat egy nagy borút, a honborút hazánk egéről. Kísérje őt szerencse s áldás léptein.

Tóbiás György.

Nyílt levél ministerelnök úrnak.

Még egy része a ministerialis hivatalnokoknak anyagi szükségétől gondatlan életet él a ministerium mostan székelő helyén, addig az 1848-diki tör. ministerium által kinevezett álladalmi hivatalnokok másik része, kik a zsarnok Windischgrätz-féle kormányt megvetve, hivi maradtak hazájuknak s a törvényes magyar kormánynak, háromhónapi fizetést nélkülözve, Pesten a legnagyobb nyomorban sinlődnék.

Én könnyen türom a nyomort, mert család nem osztozik fájdalomban, de mi lesz azon családapákból, s illetőleg családjaikból, kik talán míg a kormány gondoskodand elmaradt fizetésük kiadásáról, éhen veszendenek el, vagy mielőtt belépének az ujonnan alakult kormány szolgálatába, attól keserűséggel fordulnak el.

Higyék el önök, hogy nem a hazafiatlanságban vagy hűtlenségben fekszik itt maradásuk oka, hanem részint a honvédelmi bizottmánynak későbbi közzé tett rendeletében, részint pedig abban, hogy csak a legszükségesebb hivatalnokok parancsoltattak kormányunkat követni.

Legyünk igazságosak s méltányosak, mert különben is különösen a status alsóbb osztályú hivatalnokai a 300 p. ft. fizetéstől — 1000 p. ftig, csak illy mostoha körülmények közt érezhetnének illy csekély fizetésnek is jótékonyaságát, „bis dat qui cito dat“!

Nézzük mit tett a kormány e tekintetben mind ez ideig: rendelte, hogy a Budapesten lakó ministerialis hivatalnokok a kormánybiztosnál jelentsek magukat. Az első nap meglehetősen számmal is jelentkeztek, de miután megértették, hogy fizetést nem utalványoznak, sőt itt-maradásuk okát igazolandók Debreczenbe a ministeriumhoz utaltatnak, — szépen kimaradtak.

Kérdem a nagyon tisztelt miniszterelnök urat, így rendelte-e ezt? — és ha így, ugyan jól rendelte-e? hogy egy szegény alsóbb osztályú tisztviselő, ki három hónapja egy fillér fizetést sem húz, Debreczenbe menjen magát igazolni?!

Én tehát a dolgon — ha ugyan szabad egyéni nézetemet közölni, következőképp segítenék:

Az alsóbb hivatalnokokra nézve nem látnám szükségesnek elmaradásuk igazolását, miután osztályfőnökeik azt velük nem is közölték, mint alulírttal sem, hanem újabb beosztásukig eddigi minőségbeni fizetésüket utalványoznám, és végül ha csakugyan szükségeltetik az igazolás, mitől egyáltalában nincs okunk rettegni, akkor inkább ide neveznék ki a képviselőház tagjaiból három egyént igazoló bírakul, mint százakat oda fásarszak s olyanokat, kik egy illy hosszas út által kéthónapi fizetésüktől fosztatnának meg.

Midőn e sorokat megírtam, nem magam, de többek fölhívására cselekedtem, remélvén, hogy miniszterelnök úr nem késendik belátása szerint azonnal czélszerűleg intézkedni.

Pesten, majus 13-án 1849.

Jámbor László.

Komáromi kevert hírek, majus 12-kén 1849.

Épen e perczben jövünk a megye házából, hol az előbbi bizottmányi tagok néhány egyénnel erősítettven, az új tiszti választás kezdődött.

Puky Miklós kormánybiztos kormányunk újabb rendeleteit emlegetvén, az első alispáni választáshoz fogott. Ezalatt Nedeczky Kálmán — volt főjegyző — érzelmeit fojtogatva, könnyes szemekkel 16 évi szolgálata után családi viszonyait tekintvén, minden utóbbi megyei hivatalról lemondott. Ezt többen is akarják tenni az ujonnan megválasztott tisztek közül, de Puky ezen ellenszegléseknek jó oldalát találván, Nedeczkyt kivül mindegyikével hivatalát elfoglaltatá. — Elválasztattak:

Első alispán: Madarasy Móricz, második: Domonkos Mihál; főjegyző: Bosányi Rezső; első aljegyző, főjegyzői czimmal: Nedeczky Sándor,

második: Janicsáry Szilárd; hadi főadófőnök: Micsky Lajos; házi: Pázmány Zsigm.; számvívó: János Ignác, főügyész: Illyés József; első alügyész, főügyészi czimmal: Csorba János, második: Nagy Sándor; levéltárnok: Nagyváthy Vendel; főorvos: Klein Mihál. — Csallóközi járásban: főszolgabíró: Csontos István; alszolgabírók: Aranyosy Dienes, Sajtos, Barna és Csorba Ferencz. Udvardi járásban: főszolgabíró: János Károly; alszolgabírók: Petrics József, Horváth Fer. és Bathó Bálint. — Tatali járásban: főszolgabíró: Konkoly Dienes; alszolgabírók: Miskegy Gerg., Cseré József és Karika Zsigm. — Gesztési járásban: főszolgabíró: Pálffy József, a körülfogott, és a 37 nap és éjjel bombázott Komárom mindig talpon levő és található főbírája; alszolgabírók: Bódog Dienes, Kalmán Rudolf és Konkoly Zsigm.

Tegnap a Győr mellett álló seregünk az ellenségtől megtámadtatott, de mindamellett, hogy a mieinktől elfoglalt jó posztók az ellenségtől elszántással elvenni szándékolattak, nemesak hogy megverettek, hanem őket Mosony és Óvár-ból is kihajták.

Görgel fővezérünk azon jelentése, mihez maga Kossuth is a legfájdalmasabb utóiratot köté, hála az égnek, nem olly szomorú helyzetben áll mint azt gondolnók. Komáromi általános, és a mi több, bizonyos forrásból mondhatom, hogy Matekovszky törzsorvos ügyes és tapasztalt fázódzásai nem maradnak siker nélkül, mert Damjanics nem sokára a nemzet örömeire ismét alkalmas leendő előbbi állását elfoglalni *) Azonban nálunk az a hír szárnyal, hogy Damjanics hadügyminister lesz.

Mack tüzér-alezredes, kinek e hon sok köszönettel tartozik, és ki még e perczig hazafiúi buzgalomból egy cseppet sem vesztett, több hete privat-intereséből fogva tartatik. Mikor az ellenség a monostort elfoglaltá, Mack volt az, ki a sziget részére tervet készített, és ezen terv a boldogult hadi tanácstól nemesak hogy el nem fogadtatott, hanem fölülmulhatlannak nyilvánított, utóbb Macknak népszerűsége oda rántá a hadi tanács nagyobb részét, hogy Mack hanyag és tudja az ég még micsoda. Erre egyszerre egy ember soroztatott be a tapasztalt egyének közé, ki — nem szokott aranyos gallérjára tekintvén — Mackot Komárom érdemeért úgy a nép között, mint az itt megjelenő: „Értesítő útján minden gondolható fogásokkal megdönteni igyekvők.

Elejénte Mack ügye jól állott, hanem mikor néhány hadi tanács előbbjel kedvéért a kisebb tisztek is köpönyeget forgattak, a dolog oda jött, hogy Mack minden barát nélkül szigorú felvigyázat alatt börtönbe zatatván örültnek nyilvánított. Ezalatt azonban az ügyek változtak, és azon egyén, ki Mackot bezárattá, ki olly természettel bír, hogy ha a világon csak egy ember volna, a pártosság kedvéért még ezt is szétszakasztaná, most jóformán maga is a veszedelemnek szalad, mert most már büszkesége annyira emelkedett,

*) Adja a diadalmak istene, kinek Damjanich kedves gyermeke.

A szerk.

hogy a hős Guyon és Lenkey tábornok és szeretve tisztelt kormánybiztosunkat is csipkedni kezdé.

Ezen egyén tisztelt olvasó senki egyéb, mint Thaly Zsigmond, mérnökkari alezredes.

Polgárok! néhány hét előtt Thaly és még néhány népszerűséget féltő egyén annyira bírta Puky kormánybiztosunkat, hogy ő maga Mack ellen kikelt.

Adná az ég, hogy Puky és a hadi tanács Mack ügyét minél előbb tisztába hozná, mert ha Mack azért vádoltatik, hogy hanyag volt, akkor sorsát többen is megérdemlik, és mindenesetre minél előbb elítélendő, de hogy Mack rossz hazafi vagy örült, azt a bolond sem hiszi.

Pápa y. *)

Debreczen majus 13.

Városunk a lefolyt napokban esendes volt. Semmi nagyobb szerű esemény nem rázta fel a kedélyeket. Szemeink nyugot és dél felé vannak függesztve, innen várja mindenki azon szerencsés események hírét, mellyekkel kedélyét fölvidámithatja, s mellyek — ha teljesülnek — olly drás eredményűek leendnek. Ez események a budai és temesvári várak bevétele lenne.

Sokan aggodalmasak aziránt, hogy a várak ostrománál győzelemkoszoruzott seregeink és vezéreink feltartóztatnak, hogy egy csapással, egy ostrommal a várat be nem vehetik. Én bár aggodalmamat nem titkolhatom, de természetesnek találom s reményem, hogy ha hónapokig kellene is ostromolni, a bevehetésről el nem vésztém. Kik csak némiképp ismerősök is a harcok történeteivel, tudhatják, hogy a legnagyobb hadvezérek is várak ostrománál mind sokáig, gyakran hónapokig voltak kénytelenek ülöt és vért vesztegetni, míg az ellenség rablófészkeinek birtokába jutottak. — Hogy nekünk az ellenség kezébe jutott várak annyi dolgot adnak, abból az új kormány szép tanúságot vehet magának az iránt: miként válogassa meg embereit a várak őrzetere?!

Városunk egyszerű esendes hangulatát a napoként ide kísért császári foglyok hozzák kissé mozgásba. Az alföld nagyobb helységei szinte mind el vannak ilyen foglyokkal borítva. Sokat közülök besoroznak seregeinkbe. Én nem nagyon örülök az ilyen botesinálta katonának: mert az ilyenek a tűzben, midőn épen a legnagyobb szükség volna szolgálatukra, lesznek árulókká és szöknek át az ellenséghez. Hanem talán másként lehetne őket használni. A munkás kezek úgy is megfogytak, a napszám igen magas, tehát dolgoztatni kellene őket, p. o. a Tiszától Debreczenig nyuló vasutvonalon, ha ugyan most építeni akarják.

*) Közlök e czikk-öt, mert Mack e öbbi viselete megérdemlé, hogy védelmére emelt szavakra helyt engedjünk; mi a levelező más ellen intézett vádját illeti, csak azért közöljük, mert nevével aláírva, alaposágáról kezeskedni látszik.

A szerk.

Holnap nagyszerű eseménynek leszünk tanui. Kossuth Lajos, mint kormányzó és az új ministerium tagjai, holnap fogják az ünnepélyes esküt letenni a ref. nagy templomban, ott hol a függetlenség kijöndatott.

A képviselők tegnap ülést tartottak, s itt határozatott holnapra az eskütétel ünnepélye, melly a képviselőknek és felsőháznak a n. templomban tartandó vegyes ülésében tartatik.

A jelen napokban a budai és temesvári várokon kívül még az új ministerium is ostromoltatik szüntelenül, de nem ágyúkkal és bombákkal, hanem a folyamodók seregének instantiáival és commendáló leveleivel. Legnagyobb szerepet játszik az ostromban a megyei táblabíró-nép. Mindenik szolgabíró és viczeispán osztályfőnök, statustanácsos akar lenni, azt gondolják, most is vannak olyan tanácsosok, kiknek a megboldogult császári kormány aranykorában az volt legszorosabb kötelességük: hogy ő felségének tanácsot adni ne merjenek! Megkivánja a közönség a kormánytól, hogy bevallott programjához a re publica irányhoz és tiszta democratiához hiven választandja meg embereit, és nem rakja meg bureauit eszű-mászó állatokkal, napraforgó-virágokkal és holmi parasit gazokkal. Sz. J.

Csurog, (esajkás kerület) maj 6-án. Dicső napunk van: diadalt ünneplünk! Csatánk nem nagyszerű, de eredménydús. A hitesegettt rúczokat a fölkelt nép hatalmas karja verte meg, Csurog esajkás helység, a Tiszának kellő partján, az ugynevezett római sánczok tövében állott. Midőn Perczel tábornok mult hó 9-én a sánczokon átrontott, a csurogi álnok nép volt az, melly első küldött békeköveteket, s a magyar kormány iránti hódolatát jelenté. És kegyelmet nyert. De alig hogy rés nyílt, kimutatta görög természetét, s álnokul hitet szegett. Azonban részére ma ütött a boszúállás órája, és lakjainak ég felé emelkedő lángja s füstgomlyai hirdetik győzelmes fegyvereink diadalt.

Három mozgó z. alj. mártius elején Szabadkán Spelletics B. volt kormánybiztosunk erélyes intézkedései következtében, még más kettővel alakítva, f. hó harmadikáig löfegyver hiányában egyedül szuronyvivásban gyakoroltathatott. De az említett napon ezek egyike, az idejét kitöltötte zala-somogyi ugynevezett Niezki z. alj fegyvereit megkapván, e fegyverekkel két napi gyakorlás után ellenség elébe állított, és csatárláncza oszta. hatalmasan kiállotta az ellen puska-lövéseit s ágyútűzét.

Az ütközetet Czintula Mihály őrnagy s dandárparancsnok vezette. Tüzereink parancsnoka Rózsa főhadnagy, Kovács hadnagyával együtt, olly czélszerűen tüzeltek, hogy a híres esajkások futásra kényszerítették, kivált midőn néptünk az ellen minden golyóját, éljen a magyar! kiáltással fogadta. És mondja bár ki, hogy a nép nem alkalmas a csatára! Csak lelkesítsétek, és példát adjatok, s ő megfelelend a bizalomnak. Halottunk csak egy, az ellenből számos, s a falu ég.

Ungvár, majus 6. A helybeli munkácsmegeyi egyes. gör. papnöveldeben tegnap magasztos ünnepély volt. — Ez intézet nagyszámu növendékségének lelkesbjei ugyanis tekintetbe véve azt, milly igen elhanyagolt vala egyházuk s népük érdeke az ő kormány idejében; tekintetbe azon fontos tért, melly előttük áll, mellyen olly népet kellend kormányozniok, mellyek magyar földön, nem-magyar nyelvben s szokásokban élnek, hogy minden elkülönözött érdekek minél simább összhangzásban lehessenek a magyar nemzettel, s kormánnyal: a kérdéses lelkesb növendékek már mult évi marczlusban olly társulatról gondolkozának körükben, melly az érdekkiegyenlítésekre munkálkodnék. S e társulat ez évben valósággal meg is alakult, mellynek főadata a tagok önmivelődésénél a görög egyház s egyházi — többnyire idegen ajku népek ezerei érdekét a magyar nemzetiség szellebében előmozdítani.

S e társulat megalapításának első ünnepélyét ül tegnap. Jelen volt a helybeli (munkácsmegeyi) püspök, káptalanával, a két tanodai tanárkar, s — mi figyelemre méltó, a megyei kormánybiztos Eötvös Tamás a másod alispán kíséretében. Mindezek tanul voltak a szellemnek, melly az intézetet átlengi. — Elsőben is magyar s aztán egyházi nyelvű szónoklatok tolmácsolák az ünneplő egyesület szellemét s elveit, mellyek közül különösen kiemelendő azon kimondott elv, miszerint az e megyében levő majd 400 ezernyi idegen ajku nép nem holmi separatisticus tendenciákban, de csupán a magyar nemzettel egyesülésben fogja fellelhetni, — s ott kell keresnie is — üdvét, s hogy a papság főadata: ugy nevelni a népet, hogy — ha a nemzet ügye kivánja — kész legyen esküdni hűséget vérontásig az ő Budának.

Kiemeli még az ünnepélyt a szent s korszerű czélon kívül az, miszerint a növendékekből alakult s évek óta virágzó rendszeres zenetársulat is működék, bizonyítványul, hogy a növeldeben egyházi s hazafiai szellemen kívül művészeti szeretet is uralg.

Ez ünnepies demonstratio volt a felől, hogy ez intézeti ifjuság — kitünőleg Popovics Bazil püspöke dicső szelleme nyomán s paizsa alatt mindent megtesz, hogy az egyházon fölül a honnak és népnek is hasznos embere legyen.

Turjai.

Kecskemét, majus 11.

Tegnap a városban polgári ünnepély lévén, a nemzet és hon függetlenségi nyilatkozata mind az egyházakban, mind a polgári előljároság élén a szabad téren, s az esteli kivilágításnál az összes polgárság által igazán nagy részvét- és folytonosan áradozott nagy lelkesedéssel ünnepele-ték meg.

A polgári ünnepély nagyszerűsége korán reggel taraczklovések által adatva tudtul a polgárságnak, először is az egyházakban tartatott meg, s a függetlenségi nyilatkozat mindenütt felolvasatván, Hoffmann V. Cath. — Mihó I. ref. s Torkos K. ev. lelkész uraknak valóban szívemelő és egészen korszerű egyházi beszédeik, s

tt. Polgár M. szinte ref. lelkész urnak az események- és ünnepélyhez alkalmazott nagyszerű imája nem csak hiven tolmácsolták saját, és minden igaz hazafiak érzelmeit és ohajtásait, de szívvel lélekkel a szószéken, s egyházi beszédekben esüggött hűveknek ezrei egyuttal azt is őszintén arczkifejezéseik- és halk helyesléseikkel igazolni látszottak, hogy e nép a nemzetgyűlés függetlenségi nyilatkozatát nem csak megértette, de az ige megtestesítési nagy munkájában bármilyen körülmények közt, s bármilyen áldozattal tetteges részt fog és akar is venni.

Annakutána az összes polgárság s egyházi és világi előljároság által zászlók és csinos lobogók mellett, de különösen a lovas nemzetország részéről igazán becsületökre váló katonai renddel, s a gyalog nemzetország részéről ismét égbe kiáltó rendtelenséggel diszmenet tartatván, künn a szabadban a függetlenségi nyilatkozat ujabban felolvasatott, több ezer utánnyomatott példányban a nép közt kiosztatott, s a polgári ünnepély közkedvességű polgármester Hajagos Illésnek egy őt szíve és lelke nemessége s őszinteségében jellemző s igazán lelkes beszédével befejeztetett. Estve pedig a város némelly pontokon valóban meglepő sikerrel, s a polgárság élénk részvéte kíséretében kivilágított.

Ennyit az ünnepléről, azt azonban nem lehet hallgatással mellőzni, hogy ámbár egy közlebbi közgyűlésben a nagy részben tetteges hazafizermű képviselők kívánságára elhatározatott, hogy a helybeli lovasaink kivételével — valóban erélytelen nemzetország javára a ministerium utján köztiszteletű, s katonai ügyesség- és tehetőségénél fogva ismert Haraszthy J. őrnagynak kértessék ki, addig is a minden perczen könnyen igénybe vehető nemzetország a tanács által rendezhessék, mindamellott a mi tanácsunk megfoghatatlan hanyagsággal ez ideig még csak egyiket sem teljesíté. És ez azután főoka, hogy az utolsó faluban e különben hasznavehető nemzetországnál rendezettebb nemzetország találkozik.

Szinte nem lehet megrovás nélkül hagyni, miszerint Batta Sámuel kormánybiztosnak az országos elnök által egy Pestmegyében s annak szomszéd megyéiben is tért és munkát nyerendő védecsapat alakítása szinte főbb teendői közé számíttatván, jóllehet hevenyében s az eszme-iránti legelső lelkesedésben több hazafiak vállalkoznának, az ügyet kormánybiztos ur ez ideig meg sem pendítette.

Valóban a táblabíró táblabírói tempozás és eljárását nem hirtelen feledheti. —

Sólyom.

Horvát tudósítások.

Forrás: Südslavische Zeitung majus 9. 1849.

Majus 6-kán a horvát kérelmekkel — a mint minap már lapunkban említők — a Bécsben mulató Ferencz Józsefnél küldöttség jelent meg az ismert horvát kérpontokkal. A császár a dynasticus modorban felelt. Teljesítendi, ha idő és a bi-

rodalom érdekeit engedik, és „zsvio verni narod horvatsko-slavonski“ szavakkal végzé német beszédét.

Jellachich majus 8-kán Zágrábba ért s ott a statariumot és sajtótörvényeket legott megjavította? s az idegenek kiűzése iránt rendelkezett.

K ü l f ö l d .

A főnebbi lapból következő külföldi híreket közlünk:

— Hir szárnyal Bécsben, hogy a muszka czár Schönbrunnban még mindig váratik. S hogy Paskevich Ferencz József fővezérsége alatt vezérlendi hazánkban az orosz sereget.

— Seregeink közeledése már Badenben is olly ijedést gerjeszte, hogy onnan sokan menekültek. — Hihetőleg tudták miért. — Welden főhadiszállása Oroszváron volt Pozson mellett.

— Hir szerint Wadonice gallícziai városban f. h. 2-án már muszka szállásosinálók voltak, midőn 4-kén véletlenül tudósítás érkezett, hogy az oroszok nem jönnek.

— Prágai levél szerint, ott a tót ügy miatt az osztrák kormány ellen nagy az elégtelenség. Közhit, hogy a magyarországi tót fajok az osztrák kormány által meg vannak csalva, s — ki hinné — azon vád hallatszik, hogy az osztrák kormány-organumok a tótok vesztére a magyarokkal egyetértettek a magyar-német centralisatio érdekében. — Az ollmützi és brünni várakban nemzetország őröködik, mert katona nincs. A cseh hadiparancsnok azt nyilvánítja, hogy hazánkba egy katonát sem küldhet, mert 6000 katona nélkül Prágában sem tarthatja magát. Végre felszólítottak a déli tótok, hogy miután tervezett alkotmányuk most lehetetlen, mert a most uralkodó párt olly függetlenséget soha sem engedend meg, csak a birodalom közszabadságára dolgozzanak.

— A Slavische Centralblätter-ekben egy hihetőleg volt cseh országgyűlési követtől igen erélyes cikk jelent meg, mellyben elmondatik, miután a cseh nemzetet az osztrák kormány annyiszor megcsalta, az elsorolt liszta valóban felér szent Iván énekével, most midőn ugyanazon kormány a cseh népet segélyre szolítja fel, a segélyadás a nemzetbecsülettel meg nem fér, azért feleljen a nép hallgatással s ne moczanjon.

— Krakóba majus 5-kén 18,600 muszka volt hir szerint bevonulandó. Bukovinában már 10,000 szállás csinálva. Ez utóbbiakra nézve azonban mondatik, hogy Pétervárból futár érke-

zett, melly a határt átlópnők tiltá, s állítólag már hátrább is vonultak a határtól.

— Lüders orosz tábornok Bukarestből eltétezt, állítólag, mert igen kevés katonát küldte Erdélybe.

— Siciliában a forradalom már szinte elnyomatott. Mieroszlánszky vezér s a palermói ideiglenes kormány kivándorolt. Palermóban royalistákból alakult ideiglenes junta.

— Párisban a nép ismét nyugtalan. Gaetából érkezett sürgöny szerint a pápai kormány állítólag a római népnek semmi engedményt sem akar adni, hanem egész régi hatalmával visszatérni, mi ha valósul, könnyen más irányt adhatna a pápa javára indított francia intervenciónak.

— Frankfurtban majus 1. Heislerberg követ interpellálta a német hadügyministert: Igaz-e, hogy német birodalmi (bajor) seregek használnak a magyarok ellen? A minister csütörtökre ígért választ.

— Drezda majus 4-kén. Telegrafrü sürgöny Prágán át Bécsbe. — A király állhatatosan ellenzi a német birodalmi alkotmány elfogadását. Tegnap torlaszok épültek. Ő felségök a palotában kis seregtől őriztetve. — A királyi család Königsteinban, ő felségeik ma reggel 3 órakor követék oda. Tegnap s ez éjjel támadás a fegyvertárra, a katonák győztesek. Ma csend. Torlaszok állnak még. Apró csapatok kívülről. A népben nincs erély, nincs fegyver. Katona igen kevés, idegen nem kívántatott. Fegyverszünet estig.

— Drezda majus 4. este. Ma ideiglenes kormány alakult Drezdában, a király proclamatiót adott ki. A ministerek a katonák közt vannak az újvárosban. 3 órakor délután: támadás a katonaság részéről, miután 4000 ember segítség érkezett. Ők urai az óváros, újváros, palota, vár- és fegyvertárnak, mellyből nem vitettek ki fegyverek. — Este jött a Sándor-ezred Berlinből, a katonaság derék és hű, a lázadók bátorságvesztettek. Csehországra nincs veszély.

Pest majus 15-kén 1849.

A tegnapi iszonyu éj óta ismét nyugalomban vagyunk. Tegnap csak egyesen, s ma alig valának hallhatók ágyulövések a hegyekről és hegyek felé.

— A 16. számú Károlyi nevet viselő huszárezredhez 8 trombitás kereszettek, azok közt ezred-, osztály- és századtrombitások 20 p. frt havi díj és felszereléssel. A kellő minőséggel bírók, kik e szép hivatást követni készek, jelentsék magukat személyesen Kecskeméten az ezredparancsnoksnag-nál. Szolgálati idő 4 év.

H I R D E T É S E K.

Magyar középponti vasut.

Naponkinti

indulások

1849-iki april 29-től további rendelkezésig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább $\frac{1}{4}$ órával az indulás előtt a pályaudvarban megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggel 7 óra.

„ „ „ „ személyvonat délut. 1 óra 30 perczkor.

Szolnokból Pestre.

„ „ „ „ Személyvonat reggel 7 óra. 15 perczkor.

„ „ „ „ Személyvonat délut. 1 óra. 45 perczkor.

Pestről Vác felé reggel 6 óra.

„ „ „ „ délut. 3 „ 30 perc.

Váczról Pest felé reggel 8 „

„ „ „ „ délut. 5 „ 54 „

A magyar középponti vasut igazgatósága által.

P a p a g á j.

Maj. 12-kén egy veres farkú, hamvas színű papagáj a városliget irányában elrepült. Ezen madárnak becsületes megfogója ezennel kéretik, hogy azt illendő díj mellett a Terézvárosban, a gyár-utczai báró Podmaniczky házban 865. szám alatt átadni sziveskedjék.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE. Előfizethetni e lapra Pesten Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivataloknál. Egyes szám ára 3 kr. pp.